

Oğlan ve Deniz Kaplumbağası

Jane MEADOW

Oğlan ve Deniz Kaplumbağası

Jane MEADOW

Daniel plajda yaz mevsimini çok severdi. Her sabah kıyıya koşar, kırmızı spor ayakkabılarıyla kumları havalandırırdı. Parlak sarı tişörtünü ve yeşil hasır şapkasını giyer, maceraya hazır olurdu. İlk gününde bir tabela buldu: 'Deniz Kaplumbağası Yuvalama Alanı.' Marina adında bir gönüllü oradaydı, gülümsüyordu. 'Kaplumbağalar hakkında bir şeyler öğrenmek ister misin?' diye sordu. Daniel o kadar hızlı başını salladı ki şapkası neredeyse düşüyordu.

Marina, Daniel'e kumdaki bir yuvayı gösterdi. 'Deniz kaplumbağaları yumurtalarını buraya bırakır,' dedi. 'Yavrular çıktığında denize doğru sürünürler.' Daniel'in gözleri kocaman açıldı. 'Yolu nasıl buluyorlar?' diye sordu. Marina suyu işaret etti. 'Dalgaların üzerindeki ay ışığını takip ederler,' diye açıkladı. Daniel deniz kabuğu kolyesine dokundu ve onları korumaya yardım etmeye söz verdi.

Bütün yaz Daniel deniz kaplumbağaları hakkında bilgi edindi. Marina'ya yuvaları kontrol etmede ve yumurtaları saymada yardım etti. Yavru kaplumbağa resimleriyle afişler yaptı. Büyükannesi Lucia gönüllülere limonata getirdi. 'Sen gerçek bir koruma kahramanısın,' dedi ona soğuk bir bardak uzatarak. Daniel dişlerinin arasındaki boşluğu gösteren bir gülümsemeyle sırıttı. Kaplumbağa mevsimiyle ilgili her şeyi seviyordu.

Sıcak bir gecede Marina, Daniel'i bir yuvanın çatlamasını izlemeye davet etti. Kumun üzerinde sessizce oturdular. Kısa süre sonra minik kaplumbağalar küçük kurmalı oyuncaklar gibi fırladılar. Denize doğru telaşla koştular. Ama sonra bir şeyler ters gitti. Yavrular deniz evlerinin parlak ışıklarına doğru döndüler. 'Olamaz,' diye fısıldadı Daniel. 'Kafaları karıştı.'

Marina açıkladı: 'Yavrular en parlak ışığı takip eder. Genellikle bu, suyun üzerindeki aydır. Ama sahil ışıkları kafalarını karıştırır.' Daniel minik bir kaplumbağanın parlayan bir veranda lambasına doğru süründüğünü izledi. 'Onlara yardım etmeliyiz!' dedi. Marina başını salladı. 'Yardım edebiliriz, ama gereksiz ışıkları kapatmak için herkesin yardımına ihtiyacımız var.' Daniel'in aklı fikirlerle doldu.

Ertesi sabah Daniel kuma saplanmış minik bir kaplumbağa buldu. Kocaman, parlak siyah gözleri ve koyu gri-yeşil bir kabuğu vardı. 'Sen cesur bir tanesin,' dedi Daniel. Kaplumbağaya Pip adını koydu. Pip'in yüzgeçleri zayıfça çırpındı. Daniel Pip'i nazıkçe Marina'ya taşıdı. 'Bu küçüğün yardımımıza ihtiyacı var,' dedi. Marina gülümsedi. 'Haklısın. Bir plan yapalım.'

Daniel'in bir fikri vardı. 'İnsanlardan ışıklarını kapatmalarını isteyelim!' dedi. Marina alkışladı. 'Bir ışık azaltma kampanyası!' Birlikte rengârenk el ilanları hazırladılar. Daniel ayı takip eden bir yavru kaplumbağa çizdi. Lucia da yardım etti. Kurabiyeler pişirdi ve komşuları bir toplantıya davet etti. 'Bunu yapabiliriz,' dedi Daniel. 'Pip için ve bütün kaplumbağalar için.'

Toplantıda Daniel bir sandalyeye çıktı. 'Deniz kaplumbağalarının karanlık sahilleri ihtiyacı var,' dedi. 'Lütfen ihtiyacınız olmayan ışıkları kapatın.' Bazıları kararsız göründü. Ama Daniel'in dişlerinin arasındaki boşluğu gösteren gülümsemesi onları ikna etti. Lucia limonata dağıttı. 'Küçük komşularımıza yardım edelim,' dedi. Komşular başlarını salladı. Geceleri daha az ışık kullanmaya söz verdiler.

Daniel ve Marina plajın bir haritasını yaptılar. Her parlak ışığı işaretlediler. 'Sakinlerden perdelerini kapatmalarını ve loş ampuller kullanmalarını isteyeceğiz,' dedi Marina. Daniel elindeki panoyla kapıları çaldı. Bazıları önce hayır dedi. Ama Daniel'in nezaketi fikirlerini değiştirdi. 'Bu yavru kaplumbağalar için,' diye açıkladı. Yavaş yavaş plaj karardı.

O gece Daniel neredeyse hiç uyuyamadı. Pip'i düşündü. Minik kaplumbağa denizi bulabilecek miydi? Parmak uçlarında pencereye gitti. Plaj eskisinden daha karanlıktı. Dalgaların üzerinde sadece ay parlıyordu. Daniel gülümsedi. Kampanyası işe yarıyordu. 'Güçlü yüz, Pip,' diye fısıldadı. Sonra yatağına döndü ve kaplumbağaları hayal ederek uyudu.

Bir hafta sonra Marina, Daniel'i aradı. 'Bu gece bir yuva çatlıyor!' Daniel sahile koştu. Bir kalabalık toplanmıştı ama ışıklarını kapalı tutuyorlardı. Ay parlaktı. Daniel nefesini tuttu. Tek tek minik kaplumbağalar fırladılar. Ay ışığını takip ederek denize doğru telaşla koştular. 'Bakın!' diye bağırdı Daniel. 'Doğru yöne gidiyorlar!'

En son Pip çatladı. Minik kaplumbağa etrafına bakındı. Daniel usulca tezahürat yaptı. 'Git, Pip, git!' Pip yüzgeçlerini çırpıp ve suya doğru süründü. Durmadı, dönmedi. Daniel'in kalbi gururla doldu. Marina elini omzuna koydu. 'Başardın,' dedi. Daniel ısıltıltı gülümsedi. 'Hepimiz başardık.'

Son kaplumbağa dalgalara ulaştığında bütün plaj tezahürat yaptı. Lucia limonata dağıttı. 'Daniel'e,' dedi, 'bizim kaplumbağa kahramanımıza!' Herkes alkışladı. Daniel kızardı. 'Ben sadece yardım etmek istedim,' dedi. Marina ona kaplumbağa şeklinde bir broş verdi. 'Nezaketin doğayı koruyabileceğini gösterdin,' dedi. Daniel broşu gururla taktı.

Yaz sona ererken Daniel, Marina'ya ve plaja veda etti. 'Gelecek yıl yine gel,' dedi Marina. Daniel söz verdi. Denize baktı, uzaklarda yüzen Pip'i düşündü. İnsanlar önemseydiği için kaplumbağaların güvende olduğunu biliyordu. Deniz kabuğu kolyesi göğsünde sıcacık hissettirdi. Doğayı korumanın, nezaketin en güzel türü olduğunu fark etti.

Eve dönünce Daniel yazını herkese anlattı. Kaplumbağa broşunu gösterdi ve Pip'in hikâyesini anlattı. Arkadaşları da yardım etmek istedi. 'Belki burada da doğayı koruyabiliriz,' dediler. Daniel gülümsedi. 'Küçük başlayabiliriz,' dedi. 'Işıkları kapatmak ve çöp toplamak gibi.' Her iyi davranışın dünyamıza yardım ettiğini biliyordu.

O gece Daniel penceresinden yıldızlara baktı. Kocaman mavi denizde özgürce yüzen Pip'i düşündü. 'Seni her zaman koruyacağım,' diye fısıldadı. Sonra yatağına kıvrıldı, ay ışığıyla parlayan dalgaları ve minik kaplumbağaları hayal ederek uyudu. O yazın her zaman özel olacağını biliyordu, çünkü doğaya nezaket göstermişti—ve doğa da ona nezaket göstermişti.